

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pere Aragonès, en l'acte d'ERC d'ahir al matí del Primer de Maig, abans de dirigir-se a la presó de Lledoners ■ GEMMA ALEMAN / ACN

Primer ultimàtum fallit amb nova cimera a Lledoners

■ Si avui no hi ha un preacord, ERC presentarà a JxCat l'alternativa per governar en solitari ■ Sàmper diu que falten "serrells per polir" ■ La CUP insta els republicans a fer valer el seu acord

Jordi Alemany
BARCELONA

El primer ultimàtum d'ERC a JxCat per formar govern es va esgotar ahir sense anunciar cap acord de govern amb una nova cimera a Lledoners de dues hores, com va avançar TV3, en la qual va intervenir el vicepresident Pere Aragonès després de participar en el actes de commemoració de l'1 de Maig. Sense comunicat conjunt com va passar en la primera cimera de dimarts, ni que en transcendís res, ja que les negociacions van continuar a la tarda en altres espais de treball, en aquesta nova presa de contacte de les cúpules també hi van participar per la banda republicana Oriol Junqueras i Josep Maria Jové, mentre que per JxCat ho van fer Jordi Sánchez, Elsa Arta-

di i Josep Rius.

ERC encara dona marge a Junts fins avui per negociar la proposta d'estructura de govern i tancar un preacord, encara que se n'hagi de polir els detalls, abans d'acabar d'anunciar oficialment, dilluns, que opten per explorar la via d'un govern en solitari o expliquin altres alternatives a la investidura.

Una alternativa, que com ja han expressat en reiterades ocasions, passa per tenir els vots de JxCat sense entrar al govern, que se sumarien als de la CUP, amb qui ja tenen un pacte de mínims, i que podria suposar no haver d'esgotar el termini del 26 de maig. L'opció que rebin el suport del PSC, amb la vice-primeria secretària del PSC i vicepresidenta segona del Parlament, Eva Granados, demanant de

Les frases

“La gent té pressa, els drets que volem exercir tenen pressa, i no podem estar esperant eternament”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DEL GOVERN

“Falten serrells per polir i requereix un últim esforç de les dues parts, que crec que arribarà”

Miquel Sàmper
CONSELLER D'INTERIOR

“Entenem que ERC, encara amb més motiu, farà valer l'acord”

Eulàlia Reguant
DIPUTADA DE LA CUP AL PARLAMENT

nou ahir a Aragonès que faci “un pas al costat” i doni suport a la presidència de Salvador Illa, és poc probable.

Conèixer el desllorigador que faci possible la investidura d'Aragonès, per tant, sembla que serà qüestió d'hores, segons els desitjos dels republicans, que valoraven positiu la trobada d'ahir. A l'horitzó, i en el cas que no fructifiqui l'acord de govern, la intenció dels republicans és traslladar sobre la taula de negociacions aquesta pro-

posta alternativa a JxCat en les trobades d'avui. De fet, l'opció d'un govern d'ERC en solitari qui primer la va posar sobre la taula va ser JxCat mateix, en boca del seu secretari general, Jordi Sánchez.

Des del començament, Junts no ha volgut saber res de la “pressa” i ha mostrat un cert malestar pels ultimàtums que els posen els republicans. Aragonès el va tornar a fer visible reclamant que hi hagi “de forma imminent” un govern “a ple rendiment” per

combatre les conseqüències econòmiques de la pandèmia o “posar en marxa un nou marc de relacions laborals” que tingui com un dels seus objectius el salari mínim de referència de Catalunya. En definitiva, complir el mandat sorgit de les urnes el 14-F d'una “majoria independentista al servei de l'avenç social, l'avenç nacional i dels drets de la majoria”.

Qui va parlar des de Junts ahir va ser el conseller d'Interior, Miquel

Sàmper, per constatar que “les converses s'han intensificat els darrers dies”, reconeixent que calia que les dues parts fessin un darrer esforç, ja que “queden serrells per polir”, però a la vegada tornant a mostrar el seu rebuig a qualsevol pressió del calendari, en favor d'un pacte “sòlid i solvent”. Malgrat tot, el missatge de Sàmper era: “L'acord arribarà, n'estic segur.” A JxCat han defensat que, a banda de l'acord de govern, també s'ha de tancar un acord de legislatura que també hi inclogui la CUP.

La CUP i el seu acord

Els anticapitalistes, expectants i molestos per la lentitud de les negociacions, ja advertien divendres que qualsevol acord d'ERC amb JxCat que modifiqui el “de mínims” al qual ells van arribar amb els republicans el mes de març passat abans de la primera investidura fallida es traduiria “automàticament” en el compromís que els seus nou diputats donessin suport a Aragonès. Aquest fet obliga els republicans a buscar fórmules perquè els dos acords encaixin. La diputada de la CUP va evitar valorar la reunió a Lledoners, però va manifestar que si no hi havia un acord entre JxCat i ERC entenia que els republicans, “encara amb més motiu, faran valer l'acord” que van assolir amb la CUP. Per Reguant, és important que s'apliquin polítiques que “vagin en favor del foment de l'ocupació digna i la reindustrialització”.

Una de les qüestions que frenaven fins ara l'acord era resoldre l'interrogant estratègic de possible confrontació que es planteja si fracassa el marge de dos anys d'intent de negociació amb l'Estat espanyol que defensa ERC per un referèndum. I aquí també hi entra el paper del Consell per la República (CxR) que presideix Carles Puigdemont amb la refosa dels òrgans de direcció que tampoc avança.

Per la seva banda, En Comú Podem (ECP) va tornar a reclamar que es formi un executiu: “No podem seguir amb un govern paralitzat, la crisi no pot esperar”, segons va dir el president d'Unides Podem al Congrés, Jaume Asens. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Jordi Cuixart / Marcel Mauri / Clàudia Pujol
President i vicepresidents d'Òmnium Cultural

Reptes per a un país just i lliure

“Tot s’ha de fer com si fos l’última vegada”

(Joan Triadú)

Aquest juliol, Òmnium Cultural farà 60 anys. Ho celebrarem plens d’autoestima, al costat de gairebé 190.000 socis, que són el reflex d’una societat civil empoderada, capaç de respondre a la duresa de la repressió amb més compromís, i de donar el millor de si per fer front a una pandèmia mundial que ja acumula més de 30.000 morts als Països Catalans.

Som davant d’una crisi sanitària, social i econòmica que, en el nostre cas, s’afegeix a una greu crisi democràtica provocada per la persecució de les idees i dels drets que fa l’Estat espanyol. Tenim urgències inajornables i, per això, el dia 17 d’abril vam fixar els reptes clau que entenem que les institucions han d’assumir.

Destinar el 2% del pressupost de la Generalitat a cultura, enfortir el model d’escola catalana, afrontar l’emergència lingüística i combatre els discursos d’odi i la intolerància. I, amb més de 3.300 represaliats, cal un front comú per l’amnistia i la resolució del conflicte polític. Necessitem institucions valentes, sí. Però, com a societat civil, no defugim responsabilitats, i el dia 12 de maig farem públic com entomem també els reptes que ens són propis per assolir aquests mateixos objectius.

És indispensable una estratègia independentista guanyadora. Amb institucions, ciutadania organitzada, presos polítics, exiliats i la tasca d’internacionalització de l’exili i del Consell per la República. Tothom és necessari, i a Òmnium ens oferim per continuar generant grans consensos que permetin enfortir tots els espais de trobada per avançar plegats.

La legítima discrepància tàctica no pot substituir la construcció inajornable d’una estratègia conjunta per fer front a la repressió i guanyar el dret a ser independents. Estem convençuts que les diverses mirades dins l’independentisme poden confluïr, que no hi ha res insalvable. Hi deixarem la pell, perquè davant d’aquesta crisi sistèmica, ens cal generositat, valentia i sentit d’es-

La junta nacional d'Òmnium Cultural, exposant la crida a una acció unitària de l'independentisme del dia 17 d'abril ■ ACN

pecialment per superar els cants de sirena, que de nou arribaran buscant renúncies per la via del perdó o el penediment. Avui, 115 causes polítiques obertes ens recorden que la repressió és una etapa inevitable; la lluita que ara iniciarem al Tribunal Eu-

ropeu de Drets Humans i l’amnistia neixen de l’actitud de dignitat i confrontació, de la voluntat de guanyar legitimitat a cada nou pas sense regalar mai la bandera del diàleg.

Ho tornarem a fer. Perquè, si alguna cosa hem après, és que la repressió no pot condicionar els legítims anhels democràtics del poble de Catalunya.

violenta. Per això no podem malbaratar la majoria independentista del 52% ni deixar d’interpel·lar el conjunt de la societat catalana.

Perquè tenim un Estat espanyol en contra. Mentre la pandèmia fa estralls i més del 25% dels catalans viuen al llindar de l’exclusió i la pobresa, augmenten la despesa militar, continuen protegint la corrupció borbònica, emparant l’extrema dreta i perseguint la protesta amb la llei mordassa. Quan un estat renuncia a defensar la ciutadania, lluitar per viure en un estat que ho garanteixi no només és legítim: és gairebé una obligació cívica. Volem la independència per disposar de les eines d’un estat propi i garantir-nos un present i un futur millors.

Som un país de lluites compartides, que s’ha asfaltat carrers i guanyat llibertats per persistir, i que avui no s’arronsa per salvar la cultura que ens fa humans. Que s’emmiralla en els formadors de mestres de català en la clan-

destinitat de la llarga nit franquista i en els pares i mares castellonoparlants de Santa Coloma de Gramenet, que amb la lluita per la immersió lingüística van contribuir decisivament a la cohesió social. Una societat civil empoderada és el principal baluard per protegir la vida digna. Tots els que ens han precedit, des dels cinc empresaris fundadors fins a l’enyorada Muriel, ens han ensenyat que la principal contribució d’Òmnium Cultural és servir el conjunt de la societat catalana, sense por ni límits. Arribar junts i lluny és el veritable actiu de país.

Amb la perspectiva dels 60 anys, continuarem enfortint plegats un exèrcit d’homes i dones lliures, armat de raons i d’esperances que, amb la humil pretensió de contribuir a un món més digne i culte, no defalleixi fins a arribar a la República catalana, a seguir creant un futur de justícia i llibertat per a tothom, pensi com pensi i vingui d’on vingui.

Òmnium farà 60 anys. Continuarem enfortint plegats un exèrcit de dones i homes lliures, armat de raó i esperança

especialment per superar els cants de sirena, que de nou arribaran buscant renúncies per la via del perdó o el penediment. Avui, 115 causes polítiques obertes ens recorden que la repressió és una etapa inevitable; la lluita que ara iniciarem al Tribunal Eu-